

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 2 Pv 342/20/5506-16
EEČ: 2-40-766-2020

Martin 26.11.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: znásilnenie podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: znásilnenie podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona

štádium: pokus podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXXo tom, čo XXXXX, nar. XXXXX, trvalý pobyt XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX spoločne prešli po XXXXX a vo vzdialenosti približne 100 metrov od uvedeného mostu si sadli k stolu a lavici, ktoré sa nachádzajú na brehu rieky, kde po chvíli na to obvinený XXXXX požadoval od XXXXX sexuálny styk, pričom XXXXX vyzliekol krátke nohavice spolu so spodným prádlom, nohavice so spodným prádlom stiahol XXXXX na členky nôh, následne ju zhodil z lavice na ktorej sedela na zem, stiahol si svoje krátke nohavice, kľakol si nad menovanú, požadoval od XXXXX sexuálny styk, čo XXXXX slovne odmietla, tak, že opakovane mu uviedla, že s ním nechce mať sex, na čo menovanú chytil rukou v oblasti krku, škrtil ju a druhou rukou ju najmenej desaťkrát udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, pritom menovanej vulgárne nadával do píč a kuriev, kričal, „nevieš si ho postaviť“, po chvíli na to XXXXX obvineného od seba odstrčila a z miesta odišla, pričom k pohlavnému styku nedošlo, čím podľa ambulantného záznamu z ošetrenia v UN XXXXX, mal XXXXX spôsobiť drobné odery na tvári vľavo, mierny edém hornej pery, odery v oblasti krku s dobou

liečenia uvedených zranení do sedem dní,

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Vykonaním zaistovacieho úkonu – obmedzením osobnej slobody XXXXX vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

XXXXX intelektových schopností je v hraničnom pásme mentálnej subnormy. Osobnosť poškodenej je aktuálne depravovaná, premorbídne citovo nestabilná. Poškodená je schopná v triezvom stave prežívané udalosti, ktorých zložitost' neprekračuje kapacitu jej intelektu správne vnímať, uchovávať ich v pamäti a s odstupom času v zhode s objektívnou skutočnosťou reprodukovat'. V prípade, ktorý je predmetom vyšetrovania je očividné, že jej reminiscencie sú fragmentárne, pospájané domnienkami. Výsledkom je hrubé skreslenie toho, čo je jadrom obvinenia. U poškodenej je zachovaná všeobecná vierohodnosť svedeckej výpovede.

Špecifická vierohodnosť, vo vzťahu k predmetu vyšetrovania nie je zachovaná. Poškodená mala v čase skutku evidentné poruchy lucidity a kontinuity vedomia v dôsledku vysokej hladiny alkoholémie. Znaleckým vyšetrením neboli preukázané stopy po psychickej (emocionálnej) traumatizácii, spôsobené konaním obvineného XXXXX.

Poškodená je v dôsledku depravácie osobnosti a nivelácie vyšších citov otupená vo vzťahu k ľuďom všeobecne. Je ľahostajná k posmechu, hrubým vtípom a neslušným návrhom. Ešte aj na hrubom násilí obvineného sa dokáže smiať. Z porovnávania výpovedí poškodenej vykonaných v rôznom čase je očividné, že svedkyňa mala v stave silnej opitosti výpadky lucidity a teda kontinuity vedomia, preto jej opis udalosti pozostáva z fragmentov spomienok, pospájaných domnienkami. Poškodená si očividne neuvedomuje závažnosť svojej výpovede. Pri opise incidentu sa smeje nad zlyhaním erekcie obvineného.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 Trestného zákona zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbranosť.

Podľa § 14 ods. 1/ Trestného zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Konajúci vyšetrovatel' PZ v rámci dokazovania vykonal viacero tak subjektívnych, ako aj objektívnych dôkazov, ktoré vo svojom súhrne jednoznačne vyvracajú jediný subjektívny dôkaz, výpovede XXXXX, nasvedčujúci tomu, že sa

skutok stal, a že ho mal spáchať obvinený XXXXX.

V konkrétnostiach posudzovanej veci poukazujem hlavne na to, že prakticky jediný dôkaz nasvedčujúci záveru, že skutok sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho obvinený, a to výpovede XXXXX, sú vnútorne nekonzistentné, navzájom sa rozchádzajú, najmä v otázke, kedy malo k incidentu dôjsť, kedy v rámci incidentu mal obvinený poškodenú vyzliecť, a či sa pokúsil penisom vniknúť do pošvy poškodenej, ale aj v otázke, kedy mal biť poškodenú, či bezprostredne po tom, čo ju vyzliekol, alebo až po čase. V neposlednom rade je pre posúdenie vierohodnosti výpovede XXXXX podstatný aj prepis hovoru z tiesňového volania, v ktorom menovaná operačnému dôstojníkovi uvádza, že obvinený sa dožadoval pohlavného styku u nej doma, čo aj zopakovala. O vnútornej nekonzistentnosti výpovedí XXXXX od počiatku svedčí aj úradný záznam hliadky OO PZ XXXXX z ktorého už vyplýva miesto incidentu na lavičkách pri rieke Váh, ako aj skutočnosť, že hliadke klamala o množstve požitého alkoholu. Výpovede XXXXX sú ďalej v prevažnej miere vyvracané výpoveďou svedka XXXXX, ktorý vylúčil, aby bezprostredne pred tým, ako XXXXX opustila miesto činu, dochádzalo ku konfliktu, pričom po tom, ako XXXXX opustila miesto činu, nebežala, potácala sa v dôsledku podnapitosti, neplakala. Za podstatnú považujem aj výpoveď svedkyne XXXXX, ktorá uviedla, že obeď po incidente jej volala XXXXX, pričom jej mala uviesť, že ju obvinený zhodil z lavičky, začal ju biť a ona mu vtedy ušla a išla sa schovať k XXXXX. Povedala jej, že keby sa jej obvinený prišiel ospravedlniť a dal jej nejaké peniaze, tak by nič neriešila. Nespomínala, že by ju obvinený vyzliekal, alebo ju chcel znásilniť. Takisto je potrebné poukázať na to, že svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX aj XXXXX zhodne poukazujú na dlhodobé nevhodné správanie sa obvinenej, spočívajúce predovšetkým v obnažovaní sa pred mužmi, či v návrhoch na sex. Potrebné je poukázať aj na objektívny dôkaz – ambulantný záznam ortopedickej kliniky, z ktorého vyplýva, že XXXXX udáva „napadnutá XXXXX h známou osobou, opakované údery do tváre a škrtil ju, nechcela s ním pohlavný styk, pila alkohol, dnes prichádza na ošetrenie.“ Z uvedeného vyplýva, že ani pred ošetrojúcim lekárom, kde uviedla úplne iný čas údajného spáchania posudzovaného skutku (XXXXX), uvádza len, že „nechcela s ním pohlavný styk“, z čoho, aj s poukazom na ošetrojúcim lekárom konštatované zranenia, bez ďalšieho nemožno usudzovať okolnosti nasvedčujúce spáchaniu pokusu zločinu znásilnenia na XXXXX.

Napokon, poukazujem aj na znalecký posudok č. XXXXX znalca z odboru psychológie XXXXX, ktorý celkom jednoznačne stanovil, že špecifická vierohodnosť XXXXX vo vzťahu k predmetu vyšetrovania nie je zachovaná. Poškodená mala v čase skutku evidentné poruchy lucidity a kontinuity vedomia v dôsledku vysokej hladiny alkoholémie.

Hore popísané subjektívne dôkazy – výpovede svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, no najmä XXXXX, objektívne dôkazy - ambulantný záznam ortopedickej kliniky, znalecký posudok č. XXXXX znalca z odboru psychológie XXXXX, prepis hovoru XXXXX na tiesňovú linku 158 zo dňa XXXXX vzhľadom na ich obsah, jednotlivo, ako aj vo svojom súhrne, popisujú nepravdepodobnosť toho, aby sa skutok stal, ak priamo skutok nevylučujú. Za stavu, kedy znalec z odboru psychológie následne stanovil nevieryhodnosť svedeckej výpovede XXXXX, teda jediného dôkazu, nasvedčujúcu tomu, že sa skutok mal stať, a že z jeho spáchania je dôvodne podozrivý obvinený XXXXX, tak všetky doposiaľ zabezpečené dôkazy vo svojom súhrne logicky nemožno vyhodnotiť inak, ako tak, že skutok sa naozaj nestal.

Podľa odpisu registra trestov z Registra trestov Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky zo dňa XXXXX má obvinený XXXXX oXXXXX

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa XXXXX má XXXXX štyri záznamy v registri priestupkov za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1, písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že ďalšie trestné stíhanie obvineného nie je dôvodné, nakoľko nie je pravdepodobné, že sa skutok stal, preto bolo potrebné rozhodnúť o zastavení trestného stíhania obvineného podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Miroslava Tavelová
prokurátorka